

המלכה שראתה את הכל מהארמון שלה

ג'וסף הלטרין (1822 - 1886)

בארמון מפואר חיה פעם מלכה שלא היה לה בעל. היא לא רצתה להתחתן כי העדיפה למלוך בעצמה, אבל אנשי החצר דרשו שיהיה להם מלך, ובלית ברירה הסכימה לחפש לה חתן, אך רק כזה שיתאים לתנאים שלה. היא חיה במגדל של הארמון ובו שנים-עשר חלונות. מהחלון הראשון היא יכלה לראות מה קורה בסביבת הארמון שלה. מהחלון השני ראתה גם את הסביבה הרחוקה יותר. מהחלון השלישי יכלה לראות למרחק עוד יותר גדול וכך הלאה והלאה עד שמהחלון השנים-עשר יכלה לראות בבירור את הכל מה שנמצא בממלכה

שלה, גם במים ואפילו מתחת האדמה. על כן היא החליטה שתתחתן רק עם אדם שידע להסתתר כל כך טוב שהיא לא תמצא אותו. אך מי שיעז לנסות, והיא תמצא אותו בכל זאת, יערפו את ראשו.

תשעים ושבעה אנשים ניסו את מזלם וכולם הוצאו להורג ללא רחמים. בסוף הגיעו לארמון שלושה אחים. הבכור הסתתר במאורת זאבים עמוק באדמה, אך המלכה ראתה אותו כבר מהחלון הראשון.

האח השני הסתתר במרתף של הארמון, אך היא ראתה אותו מהחלון השלישי. ראשים של שניהם נערפו.

האח השלישי הצעיר ביותר פנה למלכה ואמר "אני האיש המאה שמנסה להשיג את ידיך. תרשי לי לנסות שלוש פעמים. אם תמצאי אותי גם בפעם השלישית, לא אכפת לי לחיות יותר." המלכה הסכימה והצעיר התחיל לתכנן כיצד

להסתתר. שום דבר לא עלה לראשו. מיואש החליט ללכת ליער לצוד. אולי כך ימצא מקום מסתור טוב.

כשהלך ביער ראה פתאום עורב על עץ. הוא כיוון אליו את רובהו אבל העורב קרא "חוס עלי! אל תירה! על תירה! אחזיר לך פעם טובה!" הצעיר ויתר והלך הלאה. בדרך הגיע לאגם ושם ליד החוף ראה דג גדול. הוא רצה לירות בו אך הדג קרא "חוס עלי! אל תירה! על תירה! אחזיר לך פעם טובה!"

גם לדג ויתר הבחור והלך הלאה. ואז ראה שועל גדול וצולע. הוא רצה לירות בו אך השועל קרא "אל תירה! מוטב שתוציא את הקוץ שנתקע לי ברגל!"

הצעיר הוציא את הקוץ והשועל הבטיח "אם תהיה בצרה, אוכל אולי לעזור לך." כשהבחור המסכן חזר מהציד הלא-מוצלח לא היה לו עדיין כל רעיון איך להסתתר. לכן,

כשהגיעה שעת המבחן הלך שוב ליער וחיפש את העורב. "חסתי עליך ולא הרגתי אתך. עכשיו יעץ לי כיצד להסתתר מעיני המלכה!" אמר.

העורב חשב הרבה, הרבה זמן. בסוף אמר "מצאתי!" הוא עף לקן שלו והביא קליפה של ביצה שממנה בדיוק בקע גוזל. הוא הכניס את הצעיר לתוך הקליפה, סגר אותה יפה והניח בקן.

המלכה התחילה לחפש והסתכלה מהחלון הראשון, השני, השלישי. בחלון הרביעי התחילה קצת להתעצבן אבל מהחלון החמישי ראתה את הצעיר בתוך הביצה. היא ציוותה למשרתיה להביא את הביצה מהקן, שברה אותה והצעיר יצא.

ביום השני עדיין לא היה לבחור רעיון איך להסתתר. הוא הלך שוב ליער, הגיע לאגם וביקש עצה מהדג הגדול.

הדג חשב וחשב ובסוף אמר "אם אבלע אותך, המלכה לא תוכל לראות אותך בכלל." והצעיר נכנס לבטנו של הדג. המלכה חיפשה את הצעיר מהחלונות שלה. חיפשה הרבה זמן, אך בסוף, מהחלון השביעי ראתה אותו בבטנו של הדג. מיד נשלחו המשרתים, דגו את הדג הגדול והוציאו את הבחור. "לא הצלחת עד עכשיו" אמרה המלכה "למה לך להתאמץ יותר. מוטב שנערוף מיד את ראשך." אך הצעיר לא ויתר. הוא חזר ליער, מצא את השועל ושאל את עצתו. "עזרת לי ואני אעזור לך" אמר השועל. הוא הוביל את הצעיר למעיין קסמים המוכר רק לו. שניהם נכנסו למעיין והמים החליפו את צורותיהם. הצעיר הפך לעכבר לבן והשועל לצועני. שניהם הלכו לשוק ושם הצועני הציג את העכבר הלבן שרקד, קפץ

ועשה תעלולים שונים. בדיוק המלכה הזדמנה לשוק. העכבר החכם מצא חן בעיניה, היא קנתה אותו מהצועני ולקחה לארמון. היא נהנתה מאוד מהחיה ושיחקה אתה במשך כל הבוקר. הגיע הזמן לחפש את הצעיר. המלכה הביטה דרך החלונות ובינתיים העכבר הסתתר מתחת לצמות ראשה שלה. המלכה כעסה מאוד כשלא יכלה למצוא את הבחור גם דרך החלונות השמיני, התשיעי והעשירי. בחלון האחת-עשרה היא התחילה לקפוץ ברוגז וכשלא ראתה את הבחור מהחלון השנים-עשר, לכעס שלה לא היה גבול. פתואם הרגישה בעכבר המסתובב על צווארה. "לך מכאן, חיה טיפשית, אינני יכולה למצוא את הבחור!" קראה וזרקה אותו על הארץ. העכבר רץ מהר אל היער וטבל שוב במעיין הקסמים, שם קיבל את דמותו הטבעית. הוא

חזר למלכה הכועסת, אך לא מוכן היה לספר
איך ואיפה הסתתר. המלכה חשבה שהוא מצא
את המסתור הודות חכמתו בלבד והסכימה לו
למלוך במקומה.

ואז המלך החדש חיפש את השועל שעדיין
הסתובב בשווקים כצועני. הוא הזמין אותו
לארמון ומינה אותו ליועץ הסתרים שלו.
"העורב והדג היו חכמים, אבל לא חכמים
מספיק" אמר "היית נבון וערום ותעזור לי עכשיו
למלוך!"